

torum Principum, quantum Germaniam nostram concernit, penitus inspexisse credendus est. Neque mirum; cum pro iuribus Belgii potissimum se vigilasse scriptis suis palam faciat.

Ex his deductis in aprico esse satis, puto, jus consecrandi Suffraganeos Episcopos Rdn. Germaniae nostrae Metropolitanis ex litera Concordatorum Principum hodie adhuc vindicari. Haec tamen à me fine relata nequaquam sunt, ut Sedis apostolicæ reservata jura contra expressum Concordatorum tenorem irreligiosè impugnem, cùm pacta publica maximè pro veneratione & autoritate ejusdem Sedis apostolicæ germana fide servanda & custodienda esse omnino censem: sed ut reservationes, quas ab omnibus & ab ipsissim Doctoribus curiæ odiosas reputari constat, in dubio Concordatorum sensu restringendas, neque ultra eorundem literam extendendas esse, per tacitas adeoque in Concordatis non existentes reservationes, solidè concludam; præcipue, cùm summ. Pontificum intentio sit, Nationem Germanicam, ultra reservationes in Concordatis aschaffenburgenibus expressas, nullatenus gravandi.

PARERGA

EX OMNI JURE.

EX JURE NATURÆ.

1. *Est quidem homo ex ingenito naturæ sociale animal; sed servata regula propriæ eiusvis convenientie: neque enim omni homini socialiter vivere, nec omni homini quævis convenit societas.* 2. *Generi humano præcipit natura sociationem cum altero sexu, non singulis biujus generis: imò quibusdam sua individua natura & idiosyncrasia aversionem biujus societatis indidit.* 3. *Hinc cælibatum pénis afficere non est naturaliter æquum; cælibem enim aut natura facit, aut virtus, aut convenientia subjecti proprii, aut defectus amantis:* 4. *Sociari hominibus sexus sui, vitamque communem vivere, multorum non est convenientia, nec semper est ad pacem collegiorum: binc*

bino viruperandi non sunt canonici, qui sec. X. contra regulam CHRODONGANGI à communī refectione recesserunt ad œconomias separatas. 5. Neque taxandi sunt religiosi penitus solitudinarii vel more antiquo penitus reclusi, quasi amplectentur vitæ genus nonnisi in Calidioribus Orientis plagis excocatum. 6. Societates regularium non sicut adeò nigræ, prout eas denigrarunt, nigre nimis notati quidam anonymi. 7. Damnare societates, in quibus plus vacatur contemplationi, quam actioni, est pretendere, omnes homines factos esse ad agendum potius quam ad contemplandum. 8. Impia & injuriosa est hæc propositio: je ne vois pas, que la société soit plus redétable à un Capucin, qu'à un Fadir; les uns & les autres sont fous & fainéans. 9. Societates tamen eorum, qui liberi muratores (Greymäurer) vocantur, rectè damnare potuit Benedictus XIV. ex illo principio: qui male agit, odit lucem.

EX JURE PUBLICO ECCLESIASTICO.

1. Forma regiminis ecclesiastici secundum institutionem Christi non est validi in societate æquali prout contendit Böehmerius. 2. Sed talis est, ut sint veri imperantes ac obdientes, adeoque vera est hierarchia in ecclesia Christi. 3. In ea præminent summus Pontifex primatu jurisdictionis in omnes predi-
tus. 4. Cui neque episcopi sed subducere queunt. 5. Falsum itaque & injuriosum est, quod ecclesiae gallicanæ novissime imposuit ex Protestantibus Cl. Beckers Academie regiæ in Greifswald jurium Professor, in seinen Gedanken und Erörterungen über das Kirchenrecht a. 1772. p. 391. ita inquiens: die Franzosen behaupten das Systema episcopale, sie nehmen dahero an, der Papst seye das Oberhaupt der Kirche, nicht aber ein Caput jurisdictionis, sed ordinis; er hat keine Macht der ganzen Kirche Gesätze vorzuschreiben: sondern er ist nur der erste unter den Bischöfen, so sonst einander gleich: quæ mendacia ex iis facile retunduntur, quæ refert DE MAILLANE Diction. de droit Canon. Tom. II. p. 400.: il n'y a point de Catholique, qui ne reconnoisse & qui ne revere dans le Pape une primauté réelle de droit divin non seulement D'HONNEUR & de PRESEANCE, mais encore d'autorité & de JURISDICTION canonique, sur tous les Evêques & sur les Conciles particulières. C'est ce, qui a été décidé en l'assemblée de la faculté de Théologie contre LUTHER en 1542. art. 3. 6. Episcoporum tamen jurisdictione æquè immedia-
tè à Christo est, sicut & illa summi Pontificis, salvâ subordinatione canonica

ad Caput ecclesiæ tanquam ad centrum unitatis. 7. Summo Pontifici competit potestas proscribendi libros, quos constat ecclesiæ universali esse nocivos. 8. Habet quoque potestatem alias condendi leges pro universa ecclesia, salvo nihilominus jure placeti in Disciplinaribus. 9. Peccare nobis per excessum videtur Espenius, ubi jus placeti promiscue extendit ad causas fidei: 10. Ubi tamen Bulla dogmatica Romæ ita concepta foret, ut contineret quid adversum juribus regni, promulgari deberet secundum dogma, cum protestatione adversus id, in quo juribus regni aut libertatibus adversatur.

EX HISTORIA ECCLESIASTICA.

1. Clementem I. fuisse immediatum D. Petri successorem, non est certum,
2. Constitutiones apostolicas haud genuinum Clementis partum esse ex Eusebio & Hieronymo probè advertimus. 3. Decretales ante Siricium paucis exceptis, unà eum Canonibus Apostolorum inter supposita numeramus. 4. Qui plures quam viginti Canones Conc. Nicæno attribuunt, distinguere nesciunt inter Canones ejusdem Concilii proprios & Canones Sardenses, ac sic dictos Canones arabicos. 5. Jus investiturarum per annulum & baculum justis ex causis Henrico IV. & V. ademptum fuit. 6. Quando Gregorius VII. deposuit Imperatorem & Otto I. Joannem XII. adscribendum est fatis temporum. 7. Donatio Constantini nullo ex capite admitti potest. 8. Hadrianus Papa non concessit Carolo M. jus eligendi Pontificem. 9. Famosi Canones 22 & 23. D. 63. certam fidem non merentur. 10. Falsum est usum palii à Pontificibus esse dolosè ad iura Metropolitica imminuenda excogitatum.

EX JURE PRIVATO ECCLESIASTICO & CIVILI.

1. Non omnes decimas in Germania esse origine suâ ecclesiasticas satis tuto defendi potest. 2. Neque omnes decimas in Germania effectas fuisse ecclesiasticas ostendimus ex historia comitiorum Geilenbusancrum a. 1186. 3. Quid referendum sit ad decimas majores, quid ad minores potissimum consuetudine determinari debet. 4. De quibusdam speciebus nostris primum temporibuscoli frequentius coepitis utr̄ frumento Turcico, Welschhorn, pirus aut pomis terrestribus, Erdäpfel, Grundbirn; ubi nihil specialiter statutum, banc regulam assignamus: prout rarius aut frequentius in quodam loco coluntur, vel ad majores, vel ad minores referendas esse. 5. Si idem ager saepius per annum consitus, plures frugum species gignit, sequendam esse regulam arbitramur, was der Acter tragt muß Zehenden geben.

Apud

Apud
p. 558
de, e
sat on
dunt L
pro ra
quibus
(olim
nibilis
vendic
1573.
potesta
cesi no
XIV.
reslire
ebum
II. A
conder
crimin
bendi
ditione
1.
perii.
3. Ju
protest
pis ca
reform
ception
etiam
ademp
tum si
legali
tes ten
tandi.

Apud Estor in den Anmerkungen über das Staats- und Kirchenrecht p. 558. idem est quoque, si quis agrum alias eo anno quiescentem, die Bracte extra ordinem coleret. 6. Prædio locato decimas solvet conductor cum sunt omnes fructuum. C. 28. de decim. ubi vero fructus ipsi in certas partes cedunt Domino & colono partiario (Halbbauern, Halbwinnern) utrumque pro rata ad decimas teneri verius est. 7. Decimas de terris novalibus, de quibus non extat hominum memoria an cultæ fuerint, nunc vero coluntur (olim Larricia, Ronci, Roncalia) parochis vindicamus: sunt nibilominus qui eas vel decimatori universalis, vel Domino territoriali vendicare nituntur. 8. Quanquam Archiepiscopus Valentinus an. 1573. irritare noluevit Sponsalia clandestina, eò quod tantam sibi inesse potestatem non existimaverit: iustissime tamen ea annullata sunt in Diœcesi nostra pro utroque foro, etiam jurata: non obstante declaracione BENED. XIV. contraria. 9. Sponsalibus contractis, si status sponsi fiat melior, lic resilire nequit, uxor enim corruscat radiis mariti. 10. Parochium esse Matrimonii ministrum erat communissima sœc. XVI. opinio. 11. Alternativa illa ad quam infelix ille Felix in C. 2. de adult. & stup. condemnatus legitur, non est ubique regula universalis. 12. Impedimentum criminis non recte explicant Theologi, si ad tres tantum matrimonii contrabendi casus extendant. 13. Lex civilis nullatenus assistit contractui sub conditione turpi inito.

EX JURE PUBLICO PACIS WESTPH.

1. Pax Westphalica attendenda est velut lex & sanctio pragmatica Imperii.
2. Juste & etiam efficaciter adversus eum protestati sunt Pontifices.
3. Jurisdicçio ecclesiastica Episcoporum Germaniae non in omnibus casibus in protestantes suspensa est.
8. Jus excommunicandi etiam protestantes episcopis catholicis in P. W. art. 5. §. 48. concessum suos effectus habet.
5. Jus reformati D. D. territorialibus pro regula: annus Decretorius vero pro exceptione à regula habendus est.
6. Jus introducendi simultaneum immoxium etiam publicum inter catholicos & protestantes D. D. territorialibus in P. W. ademptum non est.
7. Subditis diversæ religionis, qui in A. N. nec privatum sue religionis exercitium habuerunt, potest Dominus territorialis præfixo legali termino etiam invitum emigrationem injungere.
8. Ejusmodi emigrantes tenentur & ipsi consuetas decimationes solvere.
9. Neque jus transplantandi subditos hujusmodi negandum est D. territoriali, si transplantatis concedere

dere alibi velit religionis suæ exercitium. 10. In Principes ac subditos ad religionem catholicam redirec[t]us jurisdictione Diocesana cum omni specie reviviscit.
 11. Dominus territorialis etiam subditis diversæ religionis indicere potest f[ac]tias ita celebrandas, ut nihil eorum conscientiae adversum statuatur. 12. Ita in partes locum non habet in iis, quæ religionem nec directè nec indirectè concernunt. 13. Votum commune, quoad jus cundi in partes merito rejicitur.

EX JURE PUBLICO CONCORD. GERMAN.

1. Ad Concordata germaniae reducenda esse Concordata Principum sa Decreta Basileensia à Natione acceptata & Eugenio IV. confirmata, hoc certum est. 2. Omnim[us] Concordatorum vim pacitiam intrepide tueri contra notissimos Concordatorum hostes. 3. Præposituras non esse in viii coram reservatas, verosimilius est. 4. In beneficiis, que Papa adhuc in Germania confert, ex Concordatis Teutonicus non Teutonomico præferri debet. 5. Neque ex iis pro libitu Ss. Conciliorum decretis ullo modo derogari potest, invita Natione nostrâ.

EX JURE FEUDALI & CRIMINALI.

1. Privativam circa feuda imperii cognitionem Judicio Cæsaris autem tanquam supremæ in Germatia Curie feudali vindicamus. 2. Magis a literis investituræ, consuetudines Feudales germanicas, quam ad jus Feudal Longobardicum respiciendum est. 3. Episcopi germaniae feuda regalia dignitati annexa habent, unde veri & proprii principes Imperii sunt, sive sacerdetales. 4. Delictum fundat forum prouinde & exteri in alieno delinq[ue]ntes illius territorii forum soviantur. 5. Iudex in causis criminalibus magis ad absolvendum, quam condemnandum reum inclinare debet. 6. Ad confessionem torturam elicitam requiritur subsequens expressa ratificatio. 7. Sentence criminales in rem judicatam non abeunt, prout ad ultimum vita mentum probatio innocentiae locum habet. 8. Principi in omnibus delictis in regula jus aggravandi competit.

O. A. M. D. G.

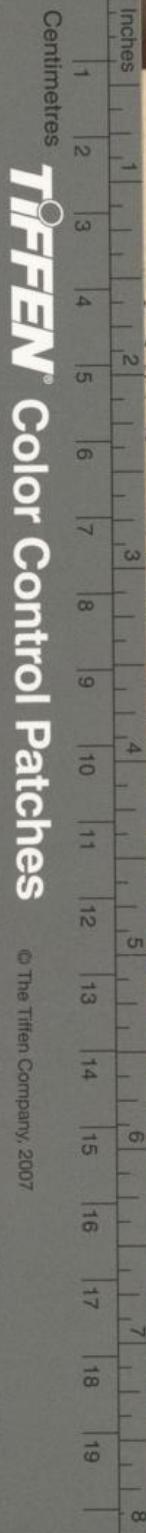
Inches
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Principes ac subditos ad
um omni specie revivisca-
tionis indicere potest fi-
xeretur statuatur. 12. In
directe nec indirecte con-
i partes meritò rejicitur.

GERMAN.

memoranda Principum sa-
rio IV. confirmata, hodi-
er etiam intrepidè tuem
Præposituras non esse in
usciis, quæ Papa adbu-
on Teutonicu præferri de-
ciceris ullo modo derogat.

MINAMI.

1. Judicio Cæsaris auctor-
itatem. 2. Magis a-
sas, quam ad jus Feudal-
manuæ feuda regalia su-
nipces Imperii sunt, sicut
exteri in alieno delinquen-
causis criminalibus mag-
are debet. 6. Ad co-
essa ratificatio. 7. Si
con ad ultimum vitæ mi-
nicipi in omnibus delib-

dere alibi vel.
regilionem ca-
II. Dominiu-
rias ita celebi-
in partes locu-
cernunt. 13

Ex
1. Ad Co-
Decreta Ba-
certum est.
contra notissi-
vum coram re-
in Germania
bet. 5. Ne
potest, invita-

1. Privati-
tanquam sup-
literas investi-
Longobardicu-
dignitati anni
sæculares. 4
tes illius terri-
ad absolvendi
fessionem tort-
tentiae crimin-
mentum prob-
in regula jus